

70 år med kvindelige præster

**Jubilæumsfejring for ordinationen
af de første kvindelige præster
28. april 1948 – 28. april 2018
Sankt Knuds Kirke, Odense**

FYENS STIFT

Program

09.30-10.15 Gudstjeneste ved sognepræst Sigrid Hougaard

10.15-10.30 Pause med ståkaffe i Skt. Knuds Salen, Odense Domkirke

10.30-11.00 "Der skal jo nogen til det værste"

Foredrag ved lektor Marianne Rasmussen, medforfatter til bogen "Se min kjole", Samleren 1998

11.05-12.00 "Betyder år 1948 noget i kirkehistorien og

Danmarkshistorien? Hvordan har kvinders adgang til præsteembedet præget folkekirken og forholdet mellem kirke og samfund?"

Samtale mellem biskop Marianne Gaarden, Lolland-Falsters Stift, og biskop Marianne Christiansen, Haderslev Stift

Moderator: biskop Tine Lindhardt, Fyens Stift

12.05-12.35 "Salmer efter 1948: Kvindelige salmedigtere"

ved salmedigter og teolog Lisbeth Smedegaard Andersen

12.35-12.45 Afrunding

En tak skal lyde til dagens medvirkende: foredragsholderne, familien Øllgaard, slægt og venner til de tre jubilarer, Historiens Hus, Skt. Knuds Domkirke i Odense og Fyens Stift

***Følgende har støttet arrangementet økonomisk:** Stiftsrådet samt følgende provstier: Assens, Bogense, Hjallese, Midtfyn, Middelfart og Svendborg samt Fredens Menighedsråd, Odense, og Nørre Aaby Menighedsråd*

Arr. sognepræst Gabriella Dahm, Hjallese og Højby kirker, sognepræst Sigrid Hougaard, Fredens kirke, Odense og sognepræst Anne Marie Kristensen, Nørre Aaby kirke

Bebudelse (Luk. 1,26-38)

Tekst: Lisbeth Smedegaard

Andersen 2014

Mel.: Birgitte Buur 2014

1 Maria snart er det forår
det tøver i buske og træer
i havens krukke med liljer
der venter på mildere vejr
og spurve pusler i hækken
med første kuld unger på vej
Maria naturen venter
den venter og tier med dig

2 Maria mennesker længes
på kryds og på tværs og på skrå
mod sol og haver med stier
som man kan forelske sig på
og børn der trives og aldrig
skal mangle det daglige brød
Maria! et sted at leve
og dø en almindelig død

3 Maria Herren er med dig
han blir til den yderste dag
når tvivlen lurker ved døren
og englen er fløjet herfra
han er der hver gang du ængstes
og beder for dem du har kær
han venter belyst af mørket
og våger og er dig nær

4 Maria himlens veninde
dit forår er brusende hvidt
en solsort synger mod solen
på naboens gule stakit
og barnet under dit hjerte
er fyldt af Guds hellige ånd
– det største og alt det mindste
forenet til ét i hans hånd.

Opstandelse

Tekst: Lisbeth Smedegaard Andersen
2014

Mel.: Birgitte Buur 2014

1 Så stille som regn
og som vandrende bjerge
og skibe på vandet med slukkede blus
belyst kun af nat
og af vildkatteøjne
gik kvinderne ud af det mørklagte hus

2 da nat blev til dag
så de englen ved graven
og hørte dens stemme: han er ikke her
og døden lå knust
under stenen i græsset
i solpletter under de udsprungne træer

3 hvordan kan man tro
det? hvordan lade være?
de så gennem tårer at graven var tom -
og spirer brød frem
gennem visnede blade
de stod mellem blomster da sollyset
kom

4 og Kristus gik rundt
bag ved kirkegårdslågen
i solskin blandt gravsten og
paradisgrønt
mens kvinderne gik
og fortalte i byen:
se! verden er ny – den er
påskebegyndt.

Der våger i verden (Rom 10,8b-13)
Tekst: Lisbeth Smedegaard Andersen
2017 Mel.: Erik Sommer 2017

Der våger i verden et kærlighedsord
– det banker i hjertet på dig –
det kalder på omsorg for livet på jord
og følger dig dagligt på vej
det hvisker så sagte det er dig så nær
det taler til dig hvor du er

det lægger en skønhed i alt hvad du ser
i blomster og småbørn i leg
i floder af mørke i stjernernes skær

de hænder der ælter en dej
og dem der tog nænsomt imod dig
engang
i sommerens sovende sang

det vækker ved vinter dit svindende
mod
med ord til den sagteste bøn
og synger erindringen ind i dit blod
om dage da skoven stod grøn
det skinner i natten når solen går
ned
og bringer velsignelsen med

det følger dig når du med hengivent
sind
vil sprede lidt glæde hos den
der sørger og ikke ved ud eller ind
men savner sin kæreste ven
når sorgerne kommer din drøm går
itu
og brister – det er der endnu

Guds kærlighed lever i menneskeord
– det lægges i munden på dig –
og hver gang vi sammen bekender:
"Vi tror"
så bringer vi bud om en vej
hvor håbet kan flyve som fugl
over vand
langt ind i Guds dejlige land.

Bagest i haven (Es 57,15-19)

Tekst: Lisbeth Smedegaard Andersen

2011

Mel.: Jakob Lorentzen 2015

1 Bagest i haven der sidder jeg tit
kikker på blomster og blade
tænker på livet og det der blev mit
det jeg engang skal forlade

2 søger dig, Herre, men himlen er stum
havet ved intet at sige
måne og stjerner er tavse derom –
hvor er dit sted og dit rige?

3 findes der sangfugle dér hvor du er
svaler der kvidrer ved morgen?
græder du stadig for dem du har kær
mindes du angsten og sorgen?

4 husker du nætter med rullende tog
tungt gennem mørket derude?
var du den natsværmervinge der slog
blødt mod min oplyste rude?

5 yderst på bænken – her sidder jeg lidt
skjult bag ved grene og kviste
beder i stilhed for det der blev mit
dem som jeg frygter at miste

6 fuglene kvidrer i hassel og pil
her er det sted du vil være
lyse din fred her hvor livet blir til
midt i det kendte og nære.

At vide sig elsket af Gud

(1 Joh 4,16b-21)

Tekst: Lisbeth Smedegaard

Andersen 2017

Mel.: Christian Præstholm 9/9 2017

1 At vide sig elsket af Gud er at tro
at tillid kan gro i det nære
når jeg er i ham og han lever i mig
er kærlighed ét med at være

2 så får jeg frimodighed nok til at tro
at kærtegn og ord kan forandre
at sidde en eftermiddag på en bænk
og dele erfaring med andre

3 at bage et brød og at trøste et barn
og gi' det et kys med på vejen
at banke forsigtigt på naboens dør
og gæstfrit at åbne min egen

4 at se at Guds kærlighed afspejles her
som rosernes duft kaster skygge
men kendes i Kristus der delte med os
sit liv og sin mørkeste lykke.

Opstandelsen er lige her

Tekst: Iben Krogdøl

Mel.: Helene Blum

Opstandelsen er også her

Du står

ved siden af det menneske der planter
et frø på vintergraven iført vanter

Opstandelsen er lige her

Du er

den store ånde bagved vores planer
der blæser liv i mere, end vi aner

Opstandelsen er lige her

Du går

med mennesker der smiler lidt generte
til en, der pludselig kigger op og ser det

Opstandelsen er lige her

Du går

med sagte skridt hos dem, der bærer
andre
og alt til trods blir ved og ved at vandre

Opstandelsen er lige her

Du ser

vi ligger angstgrå i de værste stunder
du lægger dine stærke arme under

Opstandelsen er lige her

Du sker

når mennesker, der vakler tæt med
sorgen,
igen kan se og smile: sikken morgen!

Opstandelsen er lige her

Du er

din himmel, når den blæser gennem sjæle
som mærker dig og endelig kan knæle

Opstandelsen er lige her

Du er

når vi kan give alt det liv tilbage
som nogen tog fra os på onde dage

Jubilæumsgudstjeneste

Præludium

DDS 736 Den mørke nat

Hilsen

Kollekt

Læsning (Gal. 3,26-28)

DDS 486 I dag på apostolisk vis

Læsning (Matt. 28,5-10)

Trosbekendelse (siges)

Salme: Opstandelsen er lige her

(teksten er trykt i programmet)

Læsning (Matt. 15,21-28)

Prædiken

Kirkebøn

Apostolsk Velsignelse

DDS 414 Den mægtige finder vi ikke

Fadervor

Velsignelse

DDS 754 Se, nu stiger solen

Postludium